Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem | **Numer następny ukaże się w dniu 2 stycznia 1937 r.**

Nr. 51-52 WARSZAWA, DNIA 23 GRUDNIA 1936 R. **Rok założenia 1921**

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co sobota

OD REDAKCJI

Wszystkim Czytelnikom, Przyjaciołom i Sympatykom naszego pisma z okazji Świąt składamy serdeczne życzenia.

Rynek kredytu długoterminowego

Na odbytym w tych dniach nadzwyczajnym zebraniu pełnomocników Towarzystwa Kredytowego m. st. Warszawy prezes dyrekcji Towarzystwa p. **Ignacy Matuszewski,** omawiając sprawę emisji 5 milionów zł. listów zastawnych, wspomniał, że normalna działalność Towarzystwa będzie mogła być podjęta, **gdy sytuacja naszego rynku giełdowego i pieniężnego stanie się normalna.**

Niedawno również na konferencji, odbytej w poznańskiej Izbie Przemysłowo-Handlowej obecny tam prezes Banku Gospodarstwa Krajowego **dr. Górecki** oświadczył, gdy przedstawiciele przemysłu, handlu i rzemiosł domagali się kredytu długoterminowego, że udzielenie tego rodzaju kredytu będzie wtedy tylko możebne, **gdy stworzony zostanie w Polsce rynek lokacyjny.**

Powyższa opinia dwóch wybitnych reprezentantów naszego aparatu finansowego nie zawiera nic takiego, co by stanowiło niespodziankę. Poglądy, zgodne z tą opinią, powtarzane były niezliczone razy i tkwią w umysłach wszystkich, którzy stykają się ze sprawami gospodarczymi w praktyce i teorii, jako fakt bezsporny, powszechnie uznany.

Jeżeli jednak poglądy te są tak rozpowszechnione, to niezmiernie rzadkie są próby wytłomaczenia tego faktu, który polega na nieistnieniu u nas rynku lokacyjnego, a jeszcze rzadsze są próby wskazania środków, któreby zaradziły takiemu stanowi rzeczy. Nie dlatego tak się dzieje, że stan ten uważany jest za obojętny czy nieszkodliwy, lecz dlatego zapewne, że poczytywany jest niejako za skutek „force majeure" poniekąd — za dopust boży, przeciw któremu napróżno byłoby się bronić. Nie pozostaje za tym nic innego jak czekać, aż przejdzie, usunięty przez stopniową poprawę położenia ekonomicznego i finansowego kraju, przez odrodzenie się jego sił gospodarczych. Gdy kapitały u nas wzrosną, gdy ubóstwo ich przestanie być tak dokuczliwe jak obecnie, — wtedy dopiero mają znowu powstać warunki, w których utworzy się, jak niegdyś, rynek lokacyjny, długoterminowy.

Jest to rzetelna prawda, która jednak nie daje wytłomaczenia, dlaczego taki stan rzeczy jeszcze nie nastąpił, i nie wskazuje sposobów, które by go wytworzyły lub tylko przyśpieszyły. Nie ulega przecież wątpliwości, że oszczędności w kraju naszym nieprzerwanie narastają, że ogólna suma wkładów różnych rodzajów zwiększa się z każdym miesiącem. Jest rzeczą również bezsporną, że od dłuższego już czasu trwa stopniowa, ale nieustanna poprawa w dziedzinie produkcji, wymiany, obrotów towarowych i finansowych. Wiadomo także, że w ciągu szeregu ostatnich lat emitowane były u nas w kraju setki milionów złotych pod postacią publicznych pożyczek długoterminowych.

Dlaczego więc jest prawdą, że rynek lokacyjny u nas nie istnieje, że nie tylko emisje spółek akcyjnych nie zjawiają się na rynku, lecz działalność emisyjna naszych towarzystw kredytowych ustała zupełnie i towarzystwa te właściwie wykonywują czynności likwidacyjne: wypłacają odsetki i przyjmują raty amortyzacyjne od malejącej wciąż sumy listów zastawnych.

Przyczyna tego jest prosta. Jeżeli odrodzić się ma u nas rynek lokacyjny, — wolny rynek prywatny kredytu długoterminowego, jest rzeczą konieczną, aby na rynek ten dopływać mogły bez przeszkody kapitały prywatne. I nie tylko — mogły, lecz i były ku temu pobudzone, skłaniane, zachęcane. Póki to nie nastąpi, rynek lokacyjny powstać u nas nie może.

Wiąże się to, rzecz prosta, z ogólną linią polityki pieniężno-kapitałowej. Ona musi planowo wspomnianą wyżej konieczność jako cel sobie założyć. Mówimy „musi" w sensie musu logicznego, który każe użyć środków do celu prowadzących, o ile cel chce się osiągnąć.

Niepodobna rozstrząsać tu zawiłego problemu środków. Godzi się jednak zaznaczyć, że niepodobna wyobrazić sobie istnienia normalnie funkcjonującego rynku kredytu długoterminowego wobec stopy procentowej tak wysokiej, jaka obecnie widzimy we wszystkich dziedzinach rynku pieniężnego i kapitałowego. Gdy kredyt krótkoterminowy na rynku zorganizowanym dochodzi do 9% w stosunku do firm nawet pierwszorzędnych,

(d. c. na str. 2)

gdy papiery procentowe przynoszą dochód kilkunastoprocentowy, trudno przypuścić, żeby były to warunki, które by mogły sprzyjać utworzeniu się u nas rynku lokacyjnego. Wszystkie bowiem działy czy dziedziny rynku pieniężnego i kapitałowego są ze sobą ściśle powiązane i polityka pieniężno-kredytowa, któraby założyła sobie jako cel odrodzenie kredytu długo terminowego, musiałaby skierować swe wysiłki na wszystkie te działy jednocześnie: zarówno na wkłady, jak i kredyt krótkoterminowy oraz dochodowość papierów procentowych.

Niepodobna sobie również wyobrazić, aby odrodzenie, o którym mowa, mogło nastąpić przy skąpym dopływie kapitałów. Obniżenie stopy procentowej byłoby zresztą pustym marzeniem, gdyby rynek nie był stale zasilany dostatecznie obfitym strumieniem kapitałów. Co więcej, należy sądzić, że ta obfitość musiałaby być zjawiskiem wstępnym, zasadniczym, którego wynikiem naturalnym i nieuniknionym byłoby dopiero potanienie stopy procentowej.

Ażeby jednak takiemu dopływowi mógłby być uczyniony upust, musiałyby zniknąć wszelkie zapory, które dotychczas dopływ ten hamowały. Usunięcie jednej takiej zapory już nastąpiło. Budżet państwowy został zrównoważony, wskutek czego ustało periodyczne a nieustanne wchłanianie wszelkich wolnych funduszów przez pożyczki publiczne.

Nie dość na tym. Muszą być stworzone warunki, w których instytucje prywatne ześrodkowałyby u siebie wzmożony dopływ funduszów prywatnych. Bankowość prywatna nasza jest zdrowa i nadaje się do tego w zupełności.

Co czynić należy, aby nasze banki podjęły normalną swą rolę zbiorników i rozdzielników kapitałów, wiadomo dobrze. Odnośne postulaty były nieraz formułowane, w sposób zaś dokładny na wielkiej Na radzie Gospodarczej wiosną tego roku.

Na razie, póki te postulaty nie zostaną spełnione, instytucje publiczne, w których prawie całkowicie koncentrują się oszczędności społeczeństwa, powinnyby zainicjować uruchomienie rynku lokacyjnego. Powinnyby one rozpocząć zakupy papierów procentowych na rynkach krajowych i przyczynić się przede wszystkim do obniżenia ich dochodowości. Jest to sprawa nader ważna, gdyż — jak to zresztą nieraz wyjaśniono — obniżona dochodowość tych papierów w sposób nieunikniony oddziaływałby niwelacyjnie i zniżkowo na poziom stopy procentowej wogóle.

N. E. L.

Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Warszawie

W dniu 15 b. m. odbyło się Nadzwyczajne Ogólne Zebranie pełnomocników Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Warszawie.

Zebraniu przewodniczył dr. Artur hr. Potocki, prezes Komitetu Nadzorczego Towarzystwa.

Po zagajeniu posiedzenia przewodniczący oddał hołd pamięci zmarłych w okresie od zebrania poprzedniego do chwili obecnej członków Towarzystwa co obecni uczcili przez powstanie.

Następnie prezes hr. Potocki wygłosił podniosłe przemówienie w związku z przypadającym obecnie jubileuszem 20-letniej owocnej pracy w Towarzystwie d-ra Józefa Zawadzkiego, członka Komitetu Nadzorczego, a od 1928 r. wiceprezesa tegoż Komitetu: „20 lat pracy twierdzi hr. Potocki — 20 lat wysiłku, długi okres czasu, zasługujący na naszą serdeczną wdzięczność“. Na słowa te sala odpowiedziała grzmotem hucznych oklasków, wyrażając w ten sposób dowód sympatii i uznania, którym zresztą Jubilat cieszył się od rozpoczęcia swej pracy w Towarzystwie wśród licznych rzesz właścicieli nieruchomości warszawskich. Hr. Potocki wspomniał o niezmordowanej pracy Jubilata w 1915 r. przy organizowania Komitetu dla wprowadzenia w życie samorządu m. Warszawy i następnie podczas okupacji, gdy stał na czele Komitetu wyborczego w 1916 r., zdoławszy skupić koło siebie przedstawicieli komitetu demokratycznego i żydowskiego, przez co wystawiona została wspólna lista wyborcza. Po wyborach dr. Zawadzki zostaje wybrany wiceprezesem Rady Miejskiej, a następnie — wiceprezydentem m. Warszawy. Dr. Zawadzki pełni wiele mandatów i wszędzie z zapałem broni spraw własności nieruchomej miejskiej czy to jako członek Komitetu Rozbudowy m. Warszawy, czy jako członek prezydium Związku Miast Polskich, czy też jako delegat na zjazd związku miast w Brukseli, Monachium, Bernie i Warszawie, czy wreszcie jako członek Państwowej Rady Samorządowej, Państwowej Rady Zdrowia, Państwowej Rady Ochrony Pracy, czy też jako członek Funduszu Bezrobocia. Również dr. Zawadzki opracowuje projekt sfinansowania budownictwa w Polsce, złożony władzom państwowym oraz zjazdowi międzynarodowemu budownictwa w Rzymie. Po nadto dr. Zawadzki znany był w szerokich kołach stolicy jako założyciel Tow. Doraźnej Pomocy Lekarskiej, Związku Ochrony Kultury, Towarzystwa Higienicznego oraz jako bardzo czynny członek Polskiej Macierzy Szkolnej.

Hr. Potocki w ten sposób zakończył swe przemówienie: „Jeżeli usiłowałem wymienić taką ilość zajmowanych stanowisk i taką ilość lat włożonej pracy, to na to, że jeżeli raz minął ten piękny uśmiech życia, jakim jest młodość, warto jest wspominać, że życie się przeszło, oddając umysł i rozum ku pożytkowi innych. Za to od nas wszystkich należy się Panu Prezesowi gorąca wdzięczność i serdeczne „Szczęść Boże“ na przyszłość.“

Porządek obrad obejmował:

a) ustalenie oprocentowania nowej emisji listów zastawnych w myśl § 19 p. 5 statutu,

b) uchwalenie regulaminu szacowania wartości nieruchości w myśl § 19 p. 7 statutu.

Prezes Dyrekcji Towarzystwa, b. min. Ignacy Matuszewski, referował sprawy, objęte porządkiem dziennym. W dłuższym przemówieniu p. prezes między innymi wspomniał, iż Towarzystwo wkrótce przestanie znajdować się w stanie likwidacji, gdyż już niebawem podejmie normalną pracę.

Dotychczas bowiem czynności Towarzystwa polegały na pobieraniu należności za raty bieżące i ściąganiu zaległych, wypłacie za płatne kupony, przyjmowaniu listów zastawnych na spłatę pożyczek i t. p. P. Prezes uważa, że wprawdzie wracamy do warunków normalnych, lecz jeszcze nie zupełnie normalnych, gdyż ustawa o ochronie lokatorów oraz stan rynku giełdowego i kredytowego utrudniają pra widłowy rozwój działalności Towarzystwa. Po obecnej emisji w wysokości zł. 5 milionów, przeznaczonej na cele ograniczone, nastąpią niezawodnie dalsze emisje, o ile pojemność rynku na to pozwoli.

Co się tyczy kursu listów zastawnych sądzimy, iż te pięć milionów wpływać będą na rynek niezawodnie w niezbyt dużych partiach, nie mogą więc wywrzeć wpływu na kształtowanie się kursów, cóż znaczy bowiem pięć milionów wobec znajdujących się w obiegu stukilkudziesięciu.

Przemówienie prezesa Matuszewskiego było nader przychylnie przyjęte przez zebranych.

Wniosek zatem o ustaleniu wysokości oprocentowania nowej emisji w stosunku 5% został przyjęty.

Co się tyczy okresu umorzenia, to przypuszczalnie będzie 30 lat. Lecz tak oprocentowanie, jak i termin umorzenia podlega zatwierdzeniu Ministerstwa Skarbu, z którym władze Towarzystwa to uzgodnią.

Następny punkt porządku dziennego dotyczył uchwalenia regulaminu szacowania wartości nieruchomości.

Po krótkiej dyskusji i wyjaśnieniu dyrektora Pieńkowskiego, projekt regulaminu został uchwalony. Zaznaczyć należy, iż projekt ten, opracowany przez wybitnych specjalistów, był wzorowany na przedwojennym regulaminie, który w swoim czasie był znakomicie ułożony, więc uzupełnienia dotyczyły jedynie różnych udoskonaleń, jakie od czasu wydania dawnego regulaminu do chwili obecnej zostały w budownictwie dokonane.

W końcu wpłynął wniosek władz Towarzystwa o przyznanie zasiłku w kwocie zł. 5000 na pomoc zimową dla bezrobotnych. Sumę powyższą uchwalono z warunkiem, że będzie wstawiona do budżetu na rok 1937.

Wędrówki kapitałów międzynarodowych

W Stowarzyszenie Polskich Dziennikarzy i Publicystów Gospodarczych odbył się wieczór dyskusyjny, na którym b. min. Hipolit Gliwic wygłosił bardzo ciekawy referat na temat „Wędrówki kapitałów międzynarodowych". Prelegent w sposób bardzo przejrzysty nakreślił obraz zmian, jakie w dziedzinie wędrówki kapitałów międzynarodowych nastąpiły po wojnie światowej w porównaniu z okresem przedwojennym. Warto zaznaczyć, że temat poruszony przez referenta stanowi poważną część rozważań, jakim autor poświęcił trzytomowe dzieło, którego trzeci tom jest obecnie na wykończeniu.

Referent zauważył na wstępie, iż fikcją jest przypuszczenie, że istnieją obecnie państwa niezależne gospodarczo i samowystarczalne. Jeżeli się bowiem rozejrzymy po globie ziemskim, nie znajdziemy bodajże państwa, któreby nie odczuwało braku choćby jednego elementu ze znanych trzech elementów składających się na wytwórczość. Są kraje, które mają wszystkie najważniejsze surowce i dostatek, a nawet nadmiar rąk roboczych, nie mają natomiast kapitałów pieniężnych, są inne, które mają znów dwa inne z powyższych elementów, brak im natomiast trzeciego.

Jeżeli chodzi o zagadnienie, które stanowi szczególny temat rozważań referenta, t. j. o odpływ kapitałów z krajów posiadających ich nadmiar do krajów odczuwających ich brak, to stwierdzić należy, że po wojnie światowej mamy trzy zaledwie kraje, które należy zaliczyć do bankierów świata. Są nimi: Wielka Brytania, Stany Zjednoczone i Francja. Są wprawdzie i inne jeszcze kraje wierzycielskie, otrzymujące z tytułu ulokowanych za granicą kapitałów pewne nadwyżki w stosunku do swego bilansu płatniczego w dziedzinie kapitałów, niemniej jednak kraje te zarówno ze względu na ciężar gatunkowy tych kapitałów, niewspółmiernie niższy, a jeszcze więcej ze względu na specyficzny charakter tych lokat nie mogą pretendować do roli bankierów świata w ścisłym tego słowa znaczeniu.

Ze wspomnianych trzech krajów W. Brytania otrzymywała przeciętnie rocznie w pięcioleciu 1927—31 (lata wysokiej koniunktury i lata depresji gospodarczej) z tytułu ulokowanych poza granicami kapitałów 1.127 milionów dolarów złotych, Stany Zjednoczone 700 milionów dolarów, a Francja 222 miliony dolarów.

Jeżeli obraz ten porównamy ze stanem przedwojennym, a bierzemy pod uwagę okres bezpośredni przed wybuchem wojny światowej, to miejsce Stanów Zjednoczonych, które przed wojną były krajem dłużniczym, zajmowały Niemcy.

Następujące zestawienie w milionach dolarów złotych daje nam dokładny obraz zmian co do lokaty kapitałów poza granicami krajów, jakie się dokonały po wojnie w porównaniu z okresem przedwojennym (pierwsza cyfra — przed wojną, druga w nawiasie po wojnie): Wielka Brytania + 18.084 (+ 16.503), Francja + 8.683 (+ 4.662), Niemcy + 7.385 (— 5.717), Stany Zjednoczone — 2.875 (+ 15.170); razem przed wojną + 31.277, po wojnie + 30.618.

Jeżeli sposób ulokowania kapitałów, jak i motywy, które kierowały polityką tych lokat, poddamy głębszej analizie — to stwierdzimy szereg bardzo charakterystycznych i ciekawych momentów. W. Brytania ulokowała z 18 milionów dolarów przed wojną prawie połowę w kolaniach i dominiach własnych, 1/5 w Stanach Zjednoczonych, w innych krajach 28%, w Europie zaś tylko 4½%. Z tych lokat 70% przypada na przedsiębiorstwa prywatne, a tylko 30% na pożyczki państwowe i przedsiębiorstwa, jak byśmy to dziś nazwali, etatystyczne. Z tego rozdziału kapitałów widać jasno, że przy lokatach kapitałowych Wielka Brytania kierowała się przede wszystkim momentami gospodarczymi i to momentami z punktu widzenia jej wielkich interesów imperialnych. Ten stan rzeczy nie uległ zasadniczo zmianie po wojnie, gdyż ze zmniejszonej nieco sumy lokat w porównaniu ze stanem przedwojennym przeszło połowa przypada na dominia i kolonie, a na Europę po wyłączeniu akcyj po życzkowych o charakterze międzynarodowym przypada zaledwie 4%.

Francja lokowała swoje pożyczki przed wojną sub specie wybitnie politycznej, stojąc bowiem w obliczu depopulacji musiała szukać i zjednywać sobie sprzymierzeńców dla obrony bezpieczeństwa kraju. Ten stan rzeczy nie zmienił się po wojnie, gdyż udział poszczególnych państw w kapitałach ulokowanych przez Francję zagranicą nie stoi w żadnym stosunku, albo łagodniej mówiąc, we współmiernym stosunku do ich zdolności kredytowej i płatniczej, natomiast odpowiada zainteresowaniom Francji z punktu widzenia jej bezpieczeństwa.

Stany Zjednoczone przeistoczyły się po wojnie, na skutek ogromnych zarobków w czasie wojny, z dłużnika w wielkiego bankiera świata, lokując bardzo poważne kapitały w Niemczech, które przy pomocy tych kapitałów przeprowadziły szereg inwestycyj, podnoszących ich do roli mocarstwa politycznego i gospodarczego. Te Niemcy, dla których przed wojną lokata kapitałów poza granicami państwa stanowiła awangardę towaru niemieckiego, inżyniera niemieckiego i chemika niemieckiego, dziś, będąc krajem dłużniczym, nie płacącym długów, mogą dzięki kapitałom, jakie ściągnęły w szczególności ze Stanów Zjednoczonych, rozwijać w dalszym ciągu ekspansję gospodarczą w świecie.

Niepodobna nawet w obszernym streszczeniu podać te wszystkie ciekawe szczegóły i dane, jakie w swym referacie przedstawił b. min. Gliwic. W konkluzji stwierdził, iż przykład Niemiec jest bardzo wymowny, podkreśla on bowiem zasadę, iż nie należy nigdy obawiać się zaciągania długów, jeżeli kapitały w tej formie uzyskane przyczynić się mogą do rozwoju potęgi gospodarczej kraju. Wartości bowiem stworzone pozostają, możliwości stąd wywodzące się mogą być wykorzystane, a tego obrazu nie osłabia bynajmniej poważnie moment pogorszonego na papierze bilansu.

Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu Sp. Akc.

Pierwszym, który w roku 1889 wynalazł sztuczny jedwab, był arystokrata francuski, Hilary hr. de Chardonnet. Przez szereg lat przemysł włókienniczy, zwłaszcza w Polsce, odnosił się do tego sztucznego włókna z dużym zastrzeżeniem. Znany nam jest fakt, że pierwsze wzory przędzy w taśmach, które nadeszły do Warszawy koło roku 1896 (przesłane przez samego wynalazcę nieistniejącemu już obecnie domowi handlowemu „Roman Rubinstein") zostały po licznych próbach dokonanych w fabrykach tutejszych (Kazarnowski i Synowie, Salzman etc.) zwrócone jako nieodpowiadające swemu przeznaczeniu. Po 25 letniej chlubnej egzystencji Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu, stwierdzić można, że wynalazek sztucznego jedwabiu był istną rewelacją w dziejach włókiennictwa, a rozwój tej fabryki wielkim dobrodziejstwem dla kraju, który zwolnił nas w 9/10 od importu zagranicznego jedwabiu.

Jak już wspomnieliśmy upłynęło właśnie 25 lat od chwili, gdy w Tomaszowie Mazowieckim rzucono pierwsze podwaliny pod nową placówkę przemysłową.

Na zebraniu odbytym w Brukseli w r. 1904 poświęconym sprawie ufundowania fabryki w Rosji, inżynier Feliks Wiślicki, ówczesny dyrektor techniczny fabryki w Tubize, wystąpił z propozycją wybudowania wytwórni sztucznego jedwabiu na terenie Polski, zwracając uwagę, że polski robotnik jest bardziej wykwalifikowany, niż rosyjski, że przemysł mechaniczny w Polsce z łatwością może zaopatrzyć nową fabrykę w potrzebne maszyny, że wreszcie klimat w Polsce jest łagodniejszy, niż w guberniach rosyjskich. Argumenty inż. Wiślickiego przemówiły do przekonania wszystkim obecnym na zebraniu i przesądziły sprawę na korzyść Polski.

Do wyboru odpowiedniego terenu wydelegowano inż. Wiślickiego, który jako emigrant polityczny, musiał odbyć podróż do kraju za paszportem swego przyjaciela belgijskiego. Jednak że już w następnym roku 1905, wskutek niepewnej sytuacji politycznej w kraju, kapitaliści francuscy i belgijscy zniechęcili się do powziętego projektu. Po sześcioletnich pertratacjach ze strony fabryki w Tubize z kapitalistami polskimi pp. Stanisławem Rotwanden, Stanisławem Landauem, Aleksandrem i Feliksem Landsbergami i Dyr. Henrykiem Majmonem na czele, zostało utworzone w r. 1911 Towarzystwo Akcyjne Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu z kapitałem 1.125.000 rb. z czego 2/3 wnieśli kapitaliści polscy, resztę zaś stanowił udział fabryki belgijskiej jako równowartość pomocy technicznej.

Kierownictwo tej nowej placówki powierzono Dyr. technicznemu fabryki w Tubize inż. Feliksowi Wiślickiemu. Działalność inż. Feliksa Wiślickiego, który przy boku hr. de Chardonnet tworzył przemysł sztucznego jedwabiu, związana jest z rozwojem tego przemysłu wogóle, a w Polsce w szczególności.

Inż. Wiślicki wspomina, że z początku całodzienna produkcja sztucznego jedwabiu w pierwszej doświadczalnej fabryce w Kessel Spreitenbach wynosiła za ledwie 7 kg. dziennie, podczas gdy obecnie Tomaszowska Fabryka wytwarza dziennie przeszło 12 tys. kg. przędzy sztucznego jedwabiu.

Pod kierownictwem Dyr. Wiślickiego i inż. Michała Hertza przystąpiono w szybkim tempie do uruchomienia nowej fabryki, obliczonej na produkcję dzienną 400 kg. jedwabiu, która w roku 1913 dochodzi już do 800 kg dziennie. Wojna światowa zahamowała rozwój fabryki, która na samym początku została zajęta przez wojsko niemieckie. Był nawet moment, kiedy władze pruskie zaaresztowały Dyr. Wiślickiego i Inż. Hertza. Po zajęciu Warszawy władze okupacyjne zarekwirowały surowiec i sprzęt techniczny fabryki w tem 300.000 litrów spirytusu i eteru.

Dyr. Wiślicki postanawia jednak ratować fabrykę i na terenie jej, zamiast sztucznego jedwabiu, zaczął produkować węgiel drzewny, oleje etc. Po wyjściu Niemców z kraju fabryka sztucznego jedwabiu przedstawia obraz rozpaczliwy. Co gorsza, wszelkie fundusze pieniężne były zupełnie wyczerpane. Przy pomocy Dyr. handlowego fabryki w Tubizie p. G. Popeliera, zdołano przeprowadzić nową emisję akcji, dzięki czemu już 1 sierpnia 1920 roku fabryka wznowiła systematyczną produkcję sztucznego jedwabiu. Po dwuletniej wytężonej pracy, produkcja wzrosła z 12.000 na 241.000 kg rocznie. Tomaszowska przędza zyskuje zagraniczne rynki.

Pomimo kryzysu, trwającego od 1930 roku, wytwórnia Tomaszowska rozwija się w dalszym ciągu i eksportuje poważne ilości jedwabiu sztucznego do Rumunii, Węgier, Austrii, Czechosłowacji, Szwecji, Szwajcarii, Finlandii, Norwegii, Palestyny, Egiptu, Australii i Chin.

Tomaszowska Fabryka przyczyniła się w znacznym stopniu do zajęcia przez Polskę 8 miejsca w światowej produkcji sztucznego jedwabiu.

Z instytucyj kredytu długoterminowego

Poznańskie Ziemstwo Kredytowe.

Stan obiegu listów zastawnych w dniu 30 listopada 1936 r.

a) 4% złotowe konwersyjne zł. 28.645.900.—

b) 4½% złotowe seria L. zł. 58.071.000.—

c) 4½% złotowe z złocie ser. K. z 1933. zł. 19.991.117.20.

Z ŻYCIA SPÓŁEK AKCYJNYCH.

Spółka Akcyjna Fabryki Portland Cementu „SZCZAKOWA"

Dnia 16 grudnia 1936 r. pod przewodnictwem p. Prezesa Karola Sachsa odbyło się w Warszawie Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów Spółki Akcyjnej Fabryki Portland — Cementu „Szczakowa", reprezentujących 85% kapitału akcyjnego.

Na zgromadzeniu tym został jednogłośnie zatwierdzony zreasumowany bilans Spółki za rok 1935, oraz dokonano w trybie § 16 (3) statutu Spółki wyborów nowej Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej.

Nowa Rad Nadzorcza składa się z 7 członków, a Komisja Rewizyjna z 5 członków.

Do Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej weszło po 2-ch przedstawicieli, reprezentujących mniejszość, wybranych w drodze głosowania oddzielnymi grupami.

Konkurs publicystyczny P. K. O.

Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie przy czynnym współudziale Stowarzyszenia Polskich Dziennikarzy i Publicystów Gospodarczych ogłasza niniejszym konkurs na najlepszy artykuł na temat: „Zadania społeczne i gospodarcze kapitałów gromadzonych w P.K.O.".

Warunki konkursu są następujące:

1. Do konkursu dopuszczone będą tylko artykuły drukowane w prasie codziennej, periodycznej i fachowej, wychodzącej na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska, w dowolnych językach, w czasie od chwili otwarcia niniejszego konkursu do jego zamknięcia.

2. Wymiar artykułu zostaje określony na conajmniej 150 wierszy jednoszpaltowych.

3. Za najlepszy artykuł zostaną przyznane nagrody:
I. jedna zł. 1.000.—
II. jedna zł. 700.—
III. dwie po zł. 500.—
IV. trzy po zł. 300.—
V. cztery po zł. 100.—

Prace nagrodzone stają się własnością P.K.O.

4. Sąd konkursowy składać się będzie z trzech osób, a mianowicie: a) przewodniczącego jury, b) delegata Stowarzyszenia Polskich Dzien. i Publ. Gosp., c) delegata P.K.O.

5. Termin nadsyłania prac — do 1 lutego 1937 r. włącznie.

6. Prace mają być nadsyłane pod adresem P. K. O., wydział ekonomiczny, Warszawa, w kopercie, zawierającej 3 egzemplarze pisma, które umieściło konkursową pracę, a prócz tego zalakowaną kopertę, w której będzie podane imię i nazwiska autora. Zarówno praca, jak i zalakowana koperta mają być opatrzone identycznym godłem.

7. Termin ogłoszenia wyników konkursu został ustalony na dzień 1 marca 1937 roku.

Wszelkich informacji w sprawie konkursu udziela wydział ekonomiczny P.K.O oraz sekretariat Stowarzyszenia Polskich Dziennikarzy i Publicystów Gospodarczych w Warszawie, Marszałkowska 95, V p. tel. 9.90-01 lub 9.92-92 w godzinach od 13 do 15-ej.

ZAKŁADY ŻYRARDOWSKIE

Zgodnie z układem, zawartym niedawno pomiędzy rządem polskim a rządem francuskim, dokonano 18 grudnia 1936 r. w Paryżu wręczenia przedstawicielom rządu polskiego 96089 akcyj Towarzystwa Zakładów Żyrardowskich. Akcje te, które rząd polski nabył za cenę 45 milionów fr. fr., stanowią 64 proc. kapitału akcyjnego Towarzystwa.

Wskutek tranzakcji wyżej wymienionej grupa Boussaca zrzekła się obecnie wszelkich pretensyj do zakładów Żyrardowskich i anulowała swoje wierzytelności, figurujące w bilansie zakładów w sumie 10.5 miliona zł. Również w konsekwencji tego załatwienia wszystkie skargi sądowe mniejszości akcjonariuszów polskich, wytoczone grupie francuskiej, stały się bezprzedmiotowe.

W ten sposób cała sprawa żyrardowska i wszystkie kroki sądowe z tym związane, są ostatecznie zlikwidowane ku całkowitemu zadowoleniu obu rządów, które, pragnąc utrzymać dobre stosunki między Polską i Francją, uznały takie załatwienie tej sprawy za niezbędne i ze wszech miar celowe.

Z Banku Polskiego

bilans za I dekadę grud. 1936 r.

W pierwszej dekadzie grudnia zapas złota powiększył się o 3,2 mln. zł. do 382.3 mln. zł., a stan pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o 1.2 mln. zł. do 26.4 mln. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 7.8 mln. zł. do 810.0 mln. zł., przy czym portfel wekslowy spadł o 10.6 mln. zł. do 676.7 mln. zł. a stan pożyczek zabezpieczonych zastawami obniżył się o 21.9 mln. zł. do 86.3 mln. zł., natomiast portfel zdyskontowanych biletów skarbowych powiększył się o 24.7 mln. zł. do 47.0 mln. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 3.9 mln. zł. do 47.4 mln. zł.

Pozycje „inne aktywa" i „inne pasywa" uległy wzrostowi, pierwsza o 8.4 mln. zł. do 185.1 mln. zł., druga zaś o 2.0 mln. zł. do 335.5 mln. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania powiększyły się o 30.0 mln. zł. do 251.3 mln. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — zmniejszył się o 22.8 mln. zł. do 1.009.7 mln. zł.

Pokrycie złotem wynosi 32.93 procent.

Stopa dyskontowa 5 proc., stopa od pożyczek zastawowych 6 proc.

Składajcie ofiary na pomoc zimową

Konto P. K. O. 70.200

Giełda Pieniężna w Warszawie

w listopadzie 1936 r.

Jak widać z wykazu statystycznego biura Giełdy Pieniężnej w Warszawie, obroty ogólne w listopadzie r. b. w stosunku do obrotów październikowych spadły o przeszło 29%.

Gdy bowiem w październiku zawarto 5350 tranzakcyj na sumę zł. 50.416.236, w listopadzie — 3793 na sumę zł. 35.510.817.

W działach poszczególnych obroty tak się przedstawiają:

a) **Waluty zagraniczne** — zł. 26.950.909 (zł. 37.773.590). Tranzakcyj dokonano 828 (992). Obroty w ten sposób zmniejszyły się o 48%.

b) **Papiery procentowe** — zł. 7.460.252 (zł. 9.803.591). Tranzakcyj dokonano 2275 (3003). Obroty więc zmniejszyły się o 24%.

Z obrotów listopadowych papierami państwowymi na pożyczki państwowe przypada zł. 5.296.480 (zł. 6.004.197), na listy zastawne i obligacje banków państwowych zł. 541.323 (zł. 592.976), na listy zastawne towarzystw kredytowych zł. 1.512.790 (zł. 2.757.826) oraz na obligacje m. st. Warszawy zł. 109.659 (zł. 147.209).

c) **Akcje** — zł. 1.099.656 (zł. 2.839.055). Tranzakcyj dokonano 690 (1355). Obroty więc zmniejszyły się o przeszło 60%.

Uwaga. Cyfry w nawiasach dotyczą danych za październik r. b.

W dziale dewiz zagranicznych kolejność obrotów była następująca:

Londyn — zł. 10.445.151 (38,8%), Nowy-Jork — zł. 6.988.723 (25,9%), Paryż — zł. 3.091.529 (11,5%), Bruksela — zł. 2.235.143 (8,3%), Praga — zł. 1.271.420 (4,7%), Amsterdam — zł. 1.216.471 (4,5%), Sztokholm — zł. 775.451 (2,9%), Wiedeń — zł. 386.100 (1,4%), Zurich — zł. 262.472 (1%), Oslo — zł. 107.113 (0,4%), Gdańsk — zł. 59.000 (0,2%), Mediolan — zł. 41.179 (0,2%), Berlin — zł. 40.137 (0,1%), Kopenhaga— zł. 26.100 (0,1%), inne — zł. 4.920.

W dziale pożyczek państwowych obroty były następujące:

7% Poż. Stabilizacyjną — zł. 3.032.314, 3% Prem. Poż. Inwestycyjną I i II-em.—zł. 1.309.557, 6% Poż. Dolarową—zł. 292.854, 5% Poż. Konwers.—zł. 282.091, Dolarówką — zł. 263.825, 5% Konwersyjną Poż. Kolejową — zł. 115.839.

Z obrotów ogólnych listami zastawnymi i obligacjami banków państwowych, przypada na Bank Gospodarstwa Krajowego zł. 439.623 oraz na Państwowy Bank Rolny — zł. 101.700

W dziale prywatnych papierów lokacyjnych obroty były następujące:

Z listów zast. funtowych **Tow. Kred. Przemysłu Polskiego** obrót 7% wyniósł zł. 4.400 — 8% — zł. 101.081.

Z listów zast. **Tow. Kred. Ziemskich** przypada na 4% list. zast. Tow. Kred. Ziemskiego w Warszawie S. VI zł. 14.537, na 4½% S. V — zł. 457.295. Z list. zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego przypada na 4½% serii L. — zł. 105.859 oraz na 4½% serii K. w złocie — zł. 40.514.

Z list. zast. **Tow. Kred. Miejskich** przypada na list zast. Tow. Kred. Miejskiego w Warszawie: 4½% — zł. 60.752, 5% zł. 100.904 oraz 5% z 1933 r. — zł. 521.729.

Z list. zast. **prowincjonalnych tow. kred. miejskich** przypada na 5% z 1933 roku miast: Częstochowy— zł. 19.297, Lublina — zł. 1.903, Łodzi — zł. 47.444, Piotrkowa — zł. 6.801, Radomia — zł. 22.301, Siedlec — zł. 5.257, oraz na inne dawnych emisyj—zł. 2.716.

Obroty obligacjami m. st. Warszawy były następujące: 5½% — zł. 2.600 oraz 6% — zł. 107.059.

W dziale **akcyj** obroty były następujące:

Przemysł metalowy: — zł. 224.879 (20,4%), z których przypada na Modrzejowskie — zł. 4.551, Norbliny — zł. 31.058, Ostrowieckie — zł. 86.486 oraz na Starachowice — zł. 102.784.

Przemysł maszyn i elektr.: — zł. 190.492 (17,3%). Wyłącznie Lilpopy.

Górnictwo:—zł. 22.830 (2,1%). Wyłącznie Warsz. Tow. Kop. Węgla.

Przemysł spożywczy: — zł. 115.370 (10,5%), z których przypada na Warsz. Tow. Fabr. Cukru — zł. 82.218 oraz na Haberbuscha — zł. 33.152.

Banki: — zł. 546.085 (49,7%). Wyłącznie Bank Polski.

Nowoczesne Sanatorium D-ra T. Cybulskiego w Rabce

W najwyższym i najpiękniejszym punkcie zdrojowiska Rabka, na wysokości 550 m. n. p. morza, w cudnym parku świerkowym, znajduje się nowoczesne Sanatorium d-ra Teodora Cybulskiego, przeznaczone głównie, jakkolwiek nie wyłącznie, do leczenia dzieci i młodzieży. Zakład znajduje się pod opieką właściciela d-ra Cybulskiego, który młodocianym pacjentom poświęca całą swą wiedzę i całe serce. Naczelny lekarz Sanatorium posiada do pomocy asystenta oraz zawodowe pielęgniarki i wychowawczynie.

Leczenie w Zakładzie jest przede wszystkim klimatyczne i dietetyczne; naturalne kąpiele solankowe, jodobromowa solanka rabczańska, inhalacje solankowe, lampy kwarcowe, zabiegi wodolecznicze, masaże.

Sanatorium mieści się w budynku dwupiętrowym z cegły i żelazobetonu; ogrzewanie centralne wraz z właściwościami klimatu, umożliwia całoroczne leczenie.

Pokoje dla pacjentów wychodzą tylko na południe, każdy pokój posiada własny balkon, a z balkonów tych roztacza się wspaniała panorama na Gorce i Babią Górę.

Wszelkie najnowsze zdobycze budownictwa znalazły zastosowanie przy budowie Sanatorium.

Zaznaczyć wypada, że Sanatorium D-ra Cybulskiego jest jednym z najbardziej nowoczesnych i najlepiej przygotowanych na leczenie dzieci i młodzieży w całej Europie środkowej.

Sanatorium bezwzględnie nie przyjmuje chorych na gruźlicę i choroby umysłowe.

K.

Giełdy pieniężne

Warszawska.

(14.XII — 21.XII).

Niewyraźna atmosfera polityczna, nadchodzący okres świąteczny oraz kończący się rok— o to wszystko są przyczyny, nie sprzyjające rozwojowi operacyj giełdowych. Wobec tego zupełnie wydaje się normalnym, że obroty poważnie się skurczyły (z wyjątkiem 7% Poż. Stabilizacyjnej) na rynku papierów wartościowych.

W dziale dewiz zagranicznych przeważał nastrój słaby. Dewizy na Mediolan, Nowy-Jork, Paryż, Pragę i Zurich były słabsze, w przeciwieństwie do zwyżkujących na Amsterdam i Londyn i ściśle z nim związanymi dewizami państw skandynawskich. Dewizy na Berlin i Brukselę pozostały bez zmiany.

W dziale pożyczek państwowych złotowe drobne wykazały straty, z wyjątkiem 5% Poż. Konwersyjnej, którą ceniono nieco wyżej. Dolarowe miały wybitnie zniżkową tendencję, zwłaszcza 7% Poż. Stabilizacyjna, której podaż znacznie przewyższała popyt. Kurs obniżył się o 15 punktów.

Obroty pożyczkami dolarowymi miały charakter prawie wyłącznie spekulacyjny.

Z prywatnych papierów lokacyjnych głównie się interesowano 4 1/2% list. Ziemskimi serii V oraz 5% list. zast. m. Warszawy z 1933 r., kursy osiągnęły drobne zwyżki.

Listy zast. prowincjonalne oraz obligacje m. st. Warszawy drobne wykazały wahania przy bardzo ograniczonych obrotach.

Ruch kursów.

Dewizy

Amsterdam 289,10 — 290,70 — 290,30, Berlin 212,36, Bruksela 89,60 — 89,65, Kopenhaga 116,15 — 116,50 — 116,35 Londyn 26,02 — 26,06 — 26,01, Mediolan 28,05—28,02, Nowy-Jork 5,30 1/2 — 5,30 5/8 — 5,29 3/4, Kabel 5,30 3/4 — 5,30, Oslo 130,75 — 131,10 — 130,70, Paryż 24,76 — 24,80 — 24,74, Praga 18,74 — 18,60, Sztokholm 134,20—134,55 Zurich 121,95 — 121,90.

Pożyczki państwowe: 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I-em 66,25—66,50—65,75 (serie 82—82,50 — 81,50), II-em 65,50 — 64,50—64,75, (serie 80—79), Dolarówka 47 — 46,50, 5% Poż. Konwersyjna 50,25 — 51,50, 5% Konwers. Poż. Kolejowa 49, 6% Poż. Dolarowa 62,25 — 62,50 — 62, 7% Poż. Stabilizacyjna w odcinkach po dol. 1000 i dol. 500 — 461 — 450 (po dol. 100 — 460).

Prywatne papiery lokacyjne: Listy zast. funtowe Tow. Kred. Przem. Polsk.: 7%—78,50, 8% — 91, 4 1/2% listy zast. Tow. Kred. Ziem. w Warszawie seria V — 47,50—46,75—48, listy zast. Poznańskiego Tow. Kred. 4 1/2% seria L. — 44, 4 1/2% serii K. 44,50—44,75, listy zast. Tow. Kred. Miejskiego w Warszawie: 4 1/2% — 52—52,50 — 51,75, 5% — 54,50 — 55,75, 5% z 1933 r. — 53 — 54 — 53,75 (mniejsze odcinki 53,75 — 54), 5% listy zast. z 1933 r. m. Kalisza — 44, Lublina — 43,50, Piotrkowa — 44,75, Siedlec — 28,50. Obligacje m. st. Warszawy: 6% VI poż. — 59, 6% VIII i IX poż. — 55,25 — 54,50 — 55,50, 5 1/2% VII poż. 51.

Akcje: Bank Polski 107—105, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 28—28,25, Warsz. Tow. Kopalń Węgla 14,50, Lilpop 13,50 — 13,60—13,50, Norblin 55, Ostrowiec 25— 26 — 25,50, Starachowice 32,50 — 33 — 32,75.

Banknoty zagraniczne.

Kursy z dn. 21 grudnia 1936 r.

(Pierwsza cyfra oznacza „sprzedaż", druga — „kupno".

Belgi belgijskie 89,83—89,40, dolary Stan. Zjedn. 5,30 1/2—5,28, dolary kanadyjskie 5,30—5,27 1/2, franki francuskie 28,80 — 24,66, franki szwajcarskie 122,20 — 121,40, funty angielskie 28,06—25,92, guldeny gdańskie 100,20 — 99,80, korony czechosłowackie 17,90 — 17,50, korony duńskie 116,44 — 115,60, korony norweskie 131,03 — 130,05, korony szwedzkie 134,43—133,45, liry włoskie 25,10 — 24, marki fińskie 11,51 — 11, marki niemieckie 123 — 118, szylingi austriackie 96 — 95.

Kursy nieurzędowe z końca okresu.

8% Poż. z 1925 r. (Dillon) 62,50 — 61,75, 7% Poż. Śląska 54,50 — 53,25, 7% Poż. m. st. Warszawy 54 — 53 3/8, 4% Poż. Konsolidacyjna w większych odcinkach 50,75—50 7/8 — 50,75, w mniejszych — 49,75 — 49,25 — 49 3/8.

Zamiejscowe.

Łódź.

(15.XII, 17.XII, 18.XII)

3% Prem. Poż. Inwestycyjna: I-em — 66,25 — 66,75 — 66,25, II-em 65— 65,75 — 65,25, Dolarówka 47—47,10 — 47, 4% Poż. Stabilizacyjna 457.

Kraków.

(14.XII, 17.XII)

Akcje: Banku Polskiego 106,50 Zieleniewski Fitzner — Gampar 17.

Poznań.

(14.XII — 18.XII)

Dolarówka 46,50, listy zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4 1/2% serii L. 45 — 44,50, 4 1/2% serii K. 45 — 44.50.

Akcje: Bank Polski 106.

Z przemysłu włókienniczego

W czasach ostatnich ukończone zostały rokowania w sprawie przejęcia przez spółkę akcyjną N. Ejtingon i S-ka Zakładów Przemysłu Bawełnianego Pabianickiego, dawniej R. Kindler w Pabianicach. Kwota nabycia 60 proc. akcyj fabryki, znajdujących się w posiadaniu angielskich grup bankowych, ustalona została na 1.400.000 zł.

Suma ta ma być częściowo wypłacona w gotówce, częściowo zaś uskuteczniony zostanie rozrachunek z tytułu szeregu kwot, należnych firmie N. Ejtingon i S-ka.

W związku z tą tranzakcją, projektowany jest cały szereg poczynań reorganizacyjnych. Dotychczas firma N. Ejtingon i S-ka zatrudniała w fabryce Kindlera na terenie tkalni 500 warsztatów, co stanowi przeszło połowę obsługi tkackiej tego przedsiębiorstwa. Przędzalnia bawełniana ma być uruchomiona dla własnych potrzeb, natomiast nie zadecydowana jest kwestia wykończalni, która służyć będzie w obecnym stanie dla celów fabrycznych nabywcy, bądź też przerobiona zostanie na apreturę bawełnianą.

Z ruchu wydawniczego

Wyszedł z druku Nr. 23 z dn. 12 grudnia r. b. **„Przewodnika Ubezpieczeniowego"**, wydawanego przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych i zawiera treść następującą:

K. Secomski: Zadania koasekuracji i reasekuracji. **Inż. J. Chybowski:** Technika szacowania szkód gradowych. **M. K.:** Ogień a pożar — kronika.

Wyszedł z druku Nr. 28/29 dwutygodnika **Polityka Gospodarcza** z dnia 15 grudnia r. b. Numer ten został poświęcony sprawie reformy rolnej.

Na treść numeru składają się artykuły następujące: **S. L.** — Reforma rolna — Minister Poniatowski. **E. Hatten Czapski**— Niepodzielność gospodarstw i spłaty rodzinne. **Józef Winiewicz** — Polska Zachodnia wobec reformy rolnej. **Tadeusz Bernadzikiewicz** — Etatyzm anonimowy. Sprawa asekuracji poznańskiej. Biurokratyczna konspiracja „samorządu" gospodarczego. Czy naprawdę biją? (rzecz o Instytucie Badania Koniunktur). Była murowana, będzie drewniana. Pierwsze owoce francuskiej dewaluacji. Cassel o robotach publicznych. Nieprzyzwoita napaść.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

Zostały wylosowane do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego

w dniu **17 grudnia 1936 roku** oznaczone Nr. Nr.:

4245 8286 21487 23039 27906 37340 38521.

we wszystkich 10-ciu seriach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 694)

Wylosowane bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po zł. 100 za bon 25-złotowy.

Zastrzeżone papiery

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego.

Urząd Śledczy **ostrzega** przed nabyciem, zamianą lub realizacją.

3% Prem. Poż. Inwetyc. I-em.

Ser. 6027 Nr. 43 — 46 Ser. 11130 Nr. 19 — 21 Ser. 16289 Nr. 36 39 — 40 42 Ser. 16290 Nr. 14—15 19 27 28 30 32 Ser. 17586 Nr. 13—14.

3% Prem. Poż. Inwestyc. II-em.

Ser. 6026 Nr. 38 — 40 Ser. 16290 Nr. 28 33 Ser. 17586 Nr. 13—14.

3% Prem. Poż. Budowlanej

Nr. Nr. 778742—44

4% Prem. Poż. Dolarowej

Nr. Nr. 12493 — 500 13001 627322—24

5% Państw. Poż. Konwer.
Na zł. 100 Nr. 4264286
Po zł. 50 Nr. Nr. 3238623—24 3384592

6% Poż. Narodowa

Po zł. 100 Nr. Nr, 2197126 2107202 2197224 2366425 — 34 2426655 2426681 — 82 2426752 2526194 2526210 2526215 2526217 2526227 2526440 2526708 2991159

Po zł. 50 Nr. Nr. 114121 114130—32 114147 114353 — 54 114380 114696 168557 349332 353515 353533—34 353536 353539 353541 353661 — 62 353664 353666 — 67 353669 353678 353682 353684 353686 461529 468448—49 468458 468461 — 62 468468 468481 498234 775336—39 775349 — 56 775360 775365 775368 775371 — 72 775375 —775379 775382 — 84 775386 775390 917720 929036 1405070 1694942 1694993 — 94 1695000 — 01 1695003 1695005 1695009 — 11 1695014 — 17 1695022 — 23 1695028 — 29 1695031 — 32 1695037 — 38 1695386 — 87 1695392 1695401 — 02 1695413 — 16 1695423 1695425 1695429 1695437 1695439 — 40 1695443 — 44 1695447 1695449 — 50 1695454 — 6 1695458 — 59 1695461 1695463 1695465 1695467 1695469 1695472 1695474 1695482 1695485 1695490 1695493 1695496 — 97 1695499 — 500 1695506 — 07 1695510 — 11 1695513 1695517 — 18 1695520 1695522 1695593 1695596 — 98 1695657 1695696 1695705 — 10 1695720 — 22 1695727 1695732 1695734 1695736 1695738 1695745 1695747 — 49 1695772 1695793 1695796 1695799 — 801 1695804 1695806 1695811 1696001 — 02 1696007 — 08 1696010 1696013 — 14 1696019 — 20 1696023 — 24 1696027 — 28 1696031 — 32 1696035 — 36 1696043 — 44 1696046 — 47 1696051 — 52 1696054 1696056 1696058 1696060 1696062 1696140 — 42 1696146 — 47 1696149 — 50 1696153 1696155 — 56 1696162 — 63 1696167 — 68 1696172 — 73 1696175 — 7 1696182 1696189 1696191 1696193 1696351 1696356 1696361 1696366 1696370 1696374 1696377 1696379 1696385 1696387 1696389—90 1696392 — 3 1696395 — 96 1696419 1696425 1696433 — 34 1696437 — 38 1696444 1696447 1696449 1696452 — 53 1696455 — 56 1696854 1696857 — 58 1697010 1697062 — 68 1697070 – 71 1697073 — 74 1697076 1697079 1697081 — 82 1697084 1697087 1697089 1697091 1697171 — 72 1697176 1697178 1697180 1697182 — 84 1697188 — 89 1697193 — 94 1697197 1697200 1697202 — 03 1697205 1697208—09 1697211 1697213—16 1697219—21 1697223 1697227 1697229 — 30 1697231 — 32 1697236 1697453 1831139 1831372 1855846.

Akcja Banku Polskiego
Nr. 506474

Urząd Śledczy **odwołuje** zastrzeżenie **3%** Prem. Poż. **Budowlanej** Nr. 238725

(Urząd Śledczy Nr. k 2—762/36, Nr. K. 1—89/36, Nr. k. 3—178/36, Nr. K. 1 — 93/36 z dn. 11, 15, 15 i 18 grudnia 1936 r.)

Zastrzeżenia sądowe.

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie **wzbronił**, wypłat oraz dokonywania tranzakcyj.

5% Państw. Poż. Konwers.

Po zł. 100 Nr. Nr. 167985—88 3545056 — 59.

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie **odwołał** zastrzeżenie, dotyczące

5% Państw. Poż. Konwers.

Na zł 500 Nr. 4067293
Po zł. 100 Nr. Nr. 354506—09

Po zł. 50 Nr. Nr. 3141899—900 3257007 (Monit. Pol. 293, 294 i 296 zdn. 17, 18 i 21.XII.1936).

Terminarz Akcjonariusza

Zebrania.

29 grudnia

Sp. Akc. Przemysłu Cementowego „Wiek" w Ogrodzieńcu — nadzwyczajne — o godz. 17-ej w Warszawie przy ul. Wareckiej 11 m. 17.

30 grudnia

Sp. Akc. Łowickie Zakłady Przemysłowe Cukrownia i Rafineria „Irena" w Łyszkowicach — o godz. 17-ej w biurze Spółki w Warszawie przy ul. Mazowieckiej 5.

Młyny i Tartaki Wągrowieckie Sp. Akc. — o godz. 16.30 w lokalu Spółki w Wągrowcu.

5 stycznia

Tow. Akc. Sukien. Manuf. Leonhardt, Woelker i Girbardt w Łodzi, Sp. Akc. — o godz. 17-ej w siedzibie Spółki w Łodzi przy ul. Leonhardta 1.

12 Stycznia

Galicyjskie Karpackie Naftowe Tow. Akc. dawn. Bergheim i Mac Garvey Sp. Akc. — o godz. 13-ej w biurze Tow. we Lwowie plac Mariacki 8.

13 stycznia.

Sp. Akc. „Nafta" o godz. 13-ej w biurze Towarzystwa we Lwowie, plac Mariacki 8.

14 stycznia

Zachodnio Małopolska Akc. Spółka Naftowo-Gazowa — o godz. 13-ej w biurze Towarzystwa we Lwowie plac Mariacki 8.

Odpowiedzi Redakcji

WP. **K. Gołębiewski** w miejscu. Niewylosowana i nic nie wygrała.

WP. **J. Dzierżanowski** w miejscu. Niewylosowane i nic nie wygrały.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 października 1936 r.

w sprawie likwidacji domu bankowego pod firmą: M. B. M. Bracia Zakheim Dom Bankowy w Grodnie.

Na podstawie art. 102 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 321) zarządzam z dniem 1 listopada 1936 r. likwidację domu bankowego pod firmą M. B. M. Bracia Zakheim, Dom Bankowy w Grodnie.

Minister Skarbu
(—) *E. Kwiatkowski*

Tabela wartości kuponu bieżącego od następujących papierów procentowych:

	Nazwa papieru procentowego	Data płatności	S t y c z e ń														
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
3%	Prem.-Poż. Inwestycyjna I. II. em	1/1-1/5-1/9	—	0.00833	0.01666	0.025	0.03333	0.04166	0.05	0.05833	0.06666	0.075	0.08333	0.09166	0.10	0.10833	0.11666
4%	L. Z. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego	1/1-1/7	—	0.01111	0.02222	0.03333	0.04444	0.05555	0.06666	0.07777	0.08888	0.10	0.11111	0.12222	0.13333	0.14444	0.15555
4½%	L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy, Łodzi, Poznań, Ziem. Kredyt., Wileńskiego B. Z. Oblig. m. st. Warszawy . . . . . . Państw. B-ku Rolnego (40 i pół letnie)	„	—	0.0125	0.025	0.0375	0.05	0.0625	0.075	0.0875	0.10	0.1125	0.125	0.1375	0.15	0.1625	0.175
5%	Poż. Konwersyjn. Konwers. Poż. Kolejowa, L. Z. Tow. Kred. miast., Częstochowy, Kalisza, Kielc, Lublina, Łodzi, Piotrkowa, Płocka, Radomia, Siedlec, Warszawy, Wilna, Zachodnio-Polskiego Tow. w Poznaniu, Wileńskiego B-ku Ziem. i Oblig. Kom. B-ku Kredyt. w Poznaniu	„	—	0.01388	0.02777	0.04166	0.05555	0.06944	0.08333	0.09722	0.11111	0.125	0.13888	0.15277	0.16666	0.18055	0.19444
5½%	Oblig. m. st. Warszawy	„	—	0.01527	0.03055	0.04583	0.06111	0.07638	0.09166	0.10694	0.12222	0.1375	0.15277	0.16805	0.18333	0.19861	0.21388
6%	Poż. Narodowa; Oblig. m. st. Warszawy . .	„	—	0.01666	0.03333	0.05	0.06666	0.08333	0.10	0.11666	0.13333	0.15	0.16666	0.18333	0.20	0.21666	0.23333
7%	L. Z. i Oblig. Meljoracyjne Państw. B-ku Rolnego, Oblig. Mieszkaniowe m. Poznania	„	—	0.01944	0.03888	0.05833	0.07777	0.09722	0.11666	0.13611	0.15555	0.175	0.19444	0.21388	0.23333	0.25277	0.27222
8%	Poż. z 1925 r. dolarowa (Dillon), Oblig. Banku Gosp. Kraj. (Ulen w dolarach), L. Z. Państw. B-ku Roln., Poż. Szkolna m. st. Warszawy	„	—	0.02222	0.04444	0.06666	0.08888	0.11111	0.13333	0.15555	0.17777	0.20	0.22222	0.24444	0.26666	0.28888	0.31111
4%	Prem. Poż. Dolarowa (Dolarówka) dol. 5 .	1/2-1/8	0.08333	0.08388	0.08444	0.085	0.08555	0.08611	0.08666	0.08722	0.08777	0.08833	0.08888	0.08944	0.09	0.09055	0.09111
7%	Oblig. Zagr. m. st. Warszawy (dolarowe) .	„	2.91666	2.93611	2.95555	2.975	2 99444	3.01388	3.03333	3.05277	3.07222	3.09166	3.11111	3.13055	3.15	3.16944	3.18888
4%	Oblig. Komunalne i Kolejowe B-ku Gosp. Kraj. . . . . : : :	1/4-1/10	1.—	1.01111	1.02222	1.03333	1.04444	1.05555	1.06666	1.07777	1.08888	1.10	1.11111	1.12222	1.13333	1.14444	1.15555
4½%	Oblig. B-ku Gosp. Krajowego	„	1.125	1.1375	1.15	1.1625	1.175	1.1875	1.20	1.2125	1.225	1.2375	1.25	1.2624	1.275	1.2875	1.30
5%	L. Z. Tow. Kred. Miejsk. we Lwowie . . .	„	1.25	1.26388	1.27777	1.29166	1.30555	1.31944	1.33333	1.34722	1.36111	1.375	1.38888	1.40277	1.41666	1.43055	1.44444
6%	Poż. Dolarowa z 1920 r.	„	1.50	1.51666	1.53333	1.55	1.56666	1.58333	1.60	1.61666	1.63333	1.65	1.66666	1.68333	1.70	1.71666	1.73333
7%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Polskiego (w funtach) . . .	„	1.75	1.76944	1.78888	1.80833	1.82777	1.84722	1.86666	1.88611	1.90555	1.925	1.94444	1.96388	1.98333	2.00277	2.02222
7½%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj. bankowe	„	1.875	1.89583	1.91666	1.9375	1.95833	1.97916	2.—	2.02083	2.04166	2.0625	2.08333	2.10416	2.125	2.14583	2.16666
8%	Oblig. B-ku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Polsk. (w funtach), Oblig. m. Poznania z 1926 r.	„	2.—	2.02222	2.04444	2.06666	2 08888	2.11111	2.13333	2.15555	2.17777	2.20	2.22222	2.24444	2.26666	2.28888	2.31111
4%	L. Z. Akc. B-ku Hipot. we Lwowie, Oblig. m. Krakowa	1/5-1/11	0.66666	0.67777	0.68888	0.70	0.71111	0.72222	0.73333	0.74444	0.75555	0.76666	0.77777	0.78888	0.80	0.81111	0.82222
4½%	L. Z. Akc. B-ku Hipoteczn. we Lwowie . .	„	0.75	0.7625	0.775	0.7875	0.80	0.8125	0.825	0.8375	0.85	0.8625	0.875	0.8875	0.90	0.9125	0.925
5%	Oblig. Polsk. Banku Komunal. II — IV, L. Z. Akc. B-ku Hipoteczn. we Lwowie	„	0.83333	0.84722	0.86111	0.875	0.88888	0.90277	0.91666	0.93055	0.94444	0.95833	0.97222	0.98611	1.—	1.01388	1.02777
7%	Poż. Zagr. w lirach włoskich	„	1.16666	1.18611	1.20555	1 225	1.24444	1.26388	1.28333	1.30277	1.32222	1.34166	1.36111	1.38055	1.40	1.41944	1.43888
4%	Poż. Konsolidacyjna	15/5 15/11	0.51111	0.52222	0.53333	0.54444	0.55555	0.56666	0.57777	0.58888	0.60	0.61111	0 62222	0.63333	0.64444	0.65555	0.66666
3%	Państw. Renta Ziemska	1/6-1/12	0.25	0.25833	0.26666	0.275	0.28333	0.29166	0.30	0.30833	0.31666	0.325	0.33333	0.34166	0.35	0.35833	0.36666
7%	Śląska Poż. z 1928 r. (w dolarach), Oblig. m. Poznania z 1928 r.	„	0.58333	0.60277	0.62222	0.64166	0.66111	0 68055	0.70	0.71944	0.73888	0.75833	0.77777	0.79722	0.81666	0 83611	0.85555
4%	L. Z. Kred. Ziem. w Warszawie	22/6-22/12	0.10	0.11111	0.12222	0.13333	0.14444	0.15555	0.16666	0.17777	0.18888	0.20	0.21111	0.22222	0.23333	0 24444	0.25555
4½%	„ „	„	0.1125	0.125	0.1375	0.15	0.1625	0.175	0.1875	0.20	0.2125	0.225	0.2375	0.25	0.2625	0.275	0.2875
6%	„ (we frankach)	„	0.15	0.16666	0.18333	0.20	0.21666	0.23333	0.25	0.26666	0.28333	0.30	0.31666	0.33333	0.35	0.36666	0.38333
8%	„ (w dolarach)	„	0.20	0.22222	0.24444	0.26666	0.28888	0.31111	0.33333	0.35555	0.37777	0.40	0.42222	0.44444	0.46666	0.48888	0.51111
4%	L. Z. Konw. Banku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie	30/6-31/12	0.01111	0.02222	0.03333	0.04444	0.05555	0.06666	0.07777	0.08888	0.10	0.11111	0.12222	0.13333	0.14444	0.15555	0.16666
4½%	L. Z. Konw. Banku Gosp. Kraj., L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie	„	0.0125	0.025	0.0375	0.05	0.0625	0.075	0.0875	0.10	0.1125	0.125	0.1375	0.15	0.1625	0.175	0.1875
7%	L. Z. Banku Gosp. Kraj.	„	0.01944	0 03888	0.05833	0.07777	0.09722	0.11666	0.13611	0.15555	0.175	0.19444	0.21388	0.23333	0.25277	0.27222	0.29166
8%	L. Z. Banku Gosp. Kraj., Oblig. Budowlane Banku Gosp. Krajowego	„	0.02222	0.04444	0.06666	0.08888	0.11111	0.13333	0.15555	0.17777	0,20	0.22222	0.24444	0.26666	0.28888	0.31111	0.33333

UWAGA: Poczynając od dnia 10 lipca 1934 r., obowiązują następujące zamienniki obliczeniowe dla papierów wartościowech i wartości kuponu bieżącego w złotych w złocie z 1924 r. oraz w walutach obcych zł. w zł. 100 z 1924 r. = zł. 172, 100 franków francuskich = zł. 35, fr. szwajcarskich = zł. 172, 1 funt szterling = podług przeciętnego kursu tranzakcyjnego w czekach na Londyn z dnia tranzakcji. Dla papierów wartościowzch w walucie dolarowej: 1) dla 7% Poż. Stabilizacyjnej z 1928 r. 1 dol. = zł. 8.90. 2) dla 6% Poż. Dolarowej 1919/20 r. oraz 7% list. zast. dolarowych Tow. Kred. Ziemskiego w War. Ser. z 1924 r., poręczonych przez Skarb państwa: 1 dol. = podług przeciętnego kursu tranzakcyjnego wypłaty telegraficznej na Nowy Jork z dnia tranzakcji. Kupon oblicza się w jednostkach i ułamkach dziesiętnych od 100 wart. nom., z wyjątkiem 4% Prem. Poż. Dolarowej — od dol. 5.

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 93, tel. 6-38-19. **ADMINISTRACJA:** ul. Ś-to Krzyska Nr. 25, w Domu Bankowym „Józef Skowronek i S-ka, Spółka Komandytowa“ tel. 506-34. Administracja czynna z wyjątkiem świąt i niedziel od godz. 9-ej do 16-ej. Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: rocznie zł. 20.— półrocznie zł. 10.— kwartalnie zł. 5.— miesięcznie zł. 1,80. Zagranicą rocznie zł. 26. Numer pojedyńczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** strona zł. 800.—; 1/2 strony zł. 450.—; 1/4 strony zł. 250.—; 1/8 strony zł. 150.—; 1/16 strony zł. 100.—
Drobne ogłoszenia: po zł. 1 za wiersz milim. lub jego miejsce.

Redaktor: Maksymilian Polikier. Druk. „Społeczna“, Warszawa, Pl. Grzybowski 3/5. Tel. 205-80. Wydawca: Helena Polikierowa.